

Φτιάχνω το δικό μου κόμικ

Διάλεξε ένα από τους πιο κάτω δύο μύθους του Αισώπου και μετάτρεψέ τον σε κομικ!

Θυμήσου!!!

- Να χωρίσεις το μύθο σε σκηνές
- Για τους διαλόγους, να γράψεις τα λόγια με κεφαλαία σε συνεφάκια
- Να χρωματίσεις τα σχέδιά σου

Ο ψεύτης βοσκός

Ήταν κάποτε ένας βοσκός που είχε ένα κοπάδι με αρκετά πρόβατα και ένα μαντρί έξω από το χωριό του. Κάθε πρωί, οδηγούσε τα πρόβατα σε ένα καταπράσινο λόφο κοντά στο μαντρί και τα άφηγε να βοσκήσουν με την ησυχία τους. Συνήθως περνούσε την ώρα του παίζοντας την φλογέρα του, αλλά να που μία μέρα την ξέχασε στο μαντρί. Μην έχοντας τι να κάνει, σκέφτηκε να σκαρώσει μία φάρσα στους συγχωριανούς του. Ανέβηκε λοιπόν σε ένα βράχο και άρχισε να φωνάζει προς την κατεύθυνση του χωριού: «Βοήθεια συγχωριανοί. Λύκοι τρων τα πρόβατα μου. Τρέξτε. Βοήθεια!».

Οι άντρες του χωριού άρπαξαν ότι βρήκαν μπροστά τους και έτρεξαν να βοηθήσουν τον βοσκό, που μόλις τους είδε άρχισε να γελάει με το πάθημα τους. Ο βοσκός, όπως φαίνεται, βρήκε πολύ αστείο αυτό που έκανε, αφού το επανέλαβε κάνα δυο φορές ακόμα και κάθε φορά οι συγχωριανοί του έτρεχαν να τον βοηθήσουν. Να όμως που μια μέρα, μια αγέλη πεινασμένων λύκων όρμισαν στο κοπάδι του βοσκού και άρχισαν να το ξεκληρίζουν. Τρομαγμένος ο βοσκός έβαλε τις φωνές και καλούσε σε βοήθεια: «Βοήθεια συγχωριανοί. Λύκοι τρων τα πρόβατα μου. Τρέξτε. Βοήθεια!».

Κανείς όμως δεν πήγε να τον βοηθήσει αφού όλοι νόμιζαν ότι για άλλη μια φορά ήθελε να γελάσει μαζί τους. Εκείνη την φορά οι μόνοι που γέλασαν ήταν οι λύκοι. Βρήκαν πρώτης τάξεως φαγητό και το έφαγαν με την ησυχία τους. Μόνο ένας άνθρωπος εκεί κοντά κάτι φώναζε αλλά όπως είναι γνωστό οι λύκοι δεν γνωρίζουν την ανθρώπινη γλώσσα για να καταλάβουν τι έλεγε και έτσι συνέχισαν ανενόχλητοι το φαγητό τους.

Η κολοβή αλεπού

Μια αλεπού πιάστηκε κάποτε σε ένα δόκανο που είχε στήσει ένας κυνηγός στο δάσος. Προσπαθώντας να ξεκολλήσει από το δόκανο, γύρναγε τότε από την μια και τότε από την άλλη πλευρά. Μετά από πολλές προσπάθειες, κατάφερε να ελευθερωθεί, αλλά τα δόντια της παγίδας της είχαν κόψει την ουρά.

Η κολοβωμένη πλέον αλεπού, στενοχωρήθηκε πολύ βλέποντας την όμορφη ουρά της κρεμασμένη στο δόκανο. Η στενοχώρια της όλο και μεγάλωνε καθώς σκεφτόταν ότι θα τριγυρνούσε έτσι, ενώ όλες οι άλλες αλεπούδες θα είχαν τις ουρές τους. Πονηρή όμως καθώς ήταν, δεν άργησε να βρει λύση στο πρόβλημα της. Το μόνο που είχε να κάνει, ήταν να πείσει όλες τις αλεπούδες να κόψουν τις ουρές τους. Έτσι θα ήταν όλες ίδιες και δεν θα ντρεπόταν για την εμφάνιση της. Χωρίς καθυστέρηση, έβαλε το σχέδιο της σε εφαρμογή και άρχισε να ειδοποιεί τις αλεπούδες να κάνουν ένα συμβούλιο γιατί ήθελε να τους μιλήσει. Πράγματι, λίγες μέρες μετά, μαζεύτηκαν όλες σε ένα ξέφωτο του δάσους και η κολοβωμένη αλεπού άρχισε να τους μιλάει για το φλέγον θέμα της ουράς. Τους είπε πολλά πράγματα για να τις πείσει να κόψουν τις ουρές τους. Τα πιο δυνατά επιχειρήματα της ήταν ότι η ουρά τους πρώτον είναι άπρεπη και δεύτερον ότι ήταν ένα περιττό βάρος, από το οποίο έπρεπε να απαλλαγούν άμεσα.

Καθώς, όμως, δεν ήταν η μοναδική αλεπού με πονηριά, μόλις σταμάτησε να μιλάει, πήρε τον λόγο μια άλλη αλεπού και της είπε:

- Άκουσα με προσοχή όσα μας είπες αλλά αναρωτιέμαι. Αν δεν σε συνέφερε να κόψουμε τις όμορφες ουρές μας, θα μας τα έλεγες όλα αυτά;

.....

